

ALT EMPORDÀ

Periòdic Nacionalista
Adherit a la LLIGA REGIONALISTA

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
CERVANTES, 1, 1.er

FIGUERES

12 de Maig 1917

Any I - N.º 13

Preu: 10 cèntims

En la visita

L'imminent arribada a Barcelona dels valencianistes que vénen a tornar la visita que darrerament els feren en la seva terra els nacionalistes catalans, mereix un senyal en les nostres planes, i unes paraules de bella comesa.

Els germans de la València esplèndida porten a Catalunya i a la nostra causa nacional el sentit del seu ajut, la virior d'un altre estol de patriotes que ve a ajuntar-se amb els vells lluitadors de la Pàtria, però no de la que ens és oferta retallada amb patró de la geografia oficial i de les oficials conveniències, sino d'aquella Catalunya magna que traspassa senyals i barreres, i no és closa dins allí on les ales de l'esperit de la nostra causa en la seva volada impetuosa arararen el vol.

Els valencians que a Catalunya arribaran són els qui saben i proclamen la catalanitat de la seva terra; són els qui, orgullosament, hi estimen la saba catalana, la realitat catalana, el comú passat gloriós i la futuritat més gloriosa encara.

Una és la Pàtria, i una hi és la llengua: una en els opulents fruits de l'esperit de Ramón Lull, de Muntaner i d'Auzias March; una és també en el renaixement vigorós a Catalunya, a les Mallorques i a València, i una és la consagració vivent i continuada de la Pàtria Gran,—de la Catalunya Gran.

Unes mateixes paraules seran el salut: un semblant desig a tots abraçarà; i valencians i catalans en la gran capital de la gran Catalunya hi sentiran més ample el mot magnífic nacional que de les dues terres en fa una sola Pàtria i una sola aspiració.

L'anima catalana bé extén les ales. Però tan magnífica és duent-les a embat dels vents com quan les reuolou per repòs d'una immensa volada.

JOVENTUT NACIONALISTA

El vinent dimarts, dia 15 del mes que som, i a les 9 de la nit, tindrà lloc en l'estatge de la LLIGA NACIONALISTA DE L'ALT EMPORDÀ una reunió per tal de tractar-hi de constituir una JOVENTUT NACIONALISTA adherida a la política d'aquella entitat.

Tots els joves de la nostra ciutat que sentin dintre seu el batec del Nacionalisme,—la més pura expressió dels desitjos renovadors d'un poble,—són pregats d'assistir-hi.

Els iniciats, els convençuts, aquells amb els quals ens cal comptar per fer més esponenta l'obra a emprendre, són els primers que han d'ajudar-hi.

Els dubtosos en el regoneixement integral de la nostra actuació són confiats a l'entusiasme i esperit propagador dels nostres amics.

La Catalunya dolorosa,—i viva i forta,—a tots els en sabria grat.

ECOS

Tres tortures ham sofert en les passades Festes. L'una «el temps», l'altra «L'apicera», la darrera les «errades d'impremta». Tres malures diverses, però un sol i únic sofrir.

El temps! Segurament l'eco de la passada setmana era un pressentiment d'ell. Deslluí la fira, va esvaïr l'animació esplèndida de la nostra petita ciutat en jorns de festes, i occí en flor mantes il·lusions i esperances. Fou rebec, crudel, anti-figuerenc...

No tingué, però, eficàcia prou decisiva per a evitar l'espectacle ensopit i xavacà d'aquell «Llapissera-Plimpsun» i els seus satèlits. Quina tortura la de l'espectacle aquell, paròdia afrosa i repugnant de les facècies del veritable i autèntic «Llapissera!» Hom tot patint-hi, maleïa als que havien fet l'enredada a l'espectador de portar un fulano que no era tal, i tot recordant aquell «de lo sublime a lo ridículo no hay más que un paso», que havia après a l'estudiar Retòrica i Poètica, pensava que de lo irònic a lo carrincló no hi ha pas un salt de pardal.

Mes la tortura de l'ecoïsta s'agreuja al passar la vista per nostre flamant i hermós,—en tot menys en l'ortografia,—darrer número. Mireu que tornar intel·ligibles per errades de caixa, els versos d'En Carner i d'En Plana, fer parlar a En Jordà de «nacionalisme» i al qui açò escriu atribuir-li uns llets «arnats» per comptes d'uns llets «armats»!...

Sort que va tranquil·litzar-nos el proverbial bon criteri del respectable públic, i feu minúscules les nostres faltes aquell anunci recent d'una Joventut federal d'aquí Figueres, que convidant en castellà als seus consocios a una «importante reunió» encareïria «la subsistència personal».

L'Apotecari Cusi deixa la seva farmàcia. Es amb racança, amb fonda racança que ens en enterem.

Perquè En Cusi-Apotecari, és una institució i un valor i un símbol en la vida closa, monòtona i prosàica de la ciutat nostra.

Una institució, perquè amb el seu temperament febrós, inquiet, anhelós sempre d'una major perfecció, establí una farmàcia amb totes les perfeccions dels seus temps, i la conservava amb perfeccions sempre creixents encara. Era amb orgull,—dit sia sense ànim de fer comparacions amb els seus altres col·legues,—que la mostràvem a propis i forasters, i lluny d'ací parlàvem també amb orgull dels serveis i orientacions de la moderna farmàcia Cusi de Figueres.

Era un valor en sentit espiritual i nacionalista, perquè en totes llurs preparacions hi infundia un no sé què d'exquisit, i més que res perquè tingué el pit, la conseqüència, la dignitat patriòtica d'anunciar-ho tot, de batejar-ho tot, d'expedir-ho tot sots noms i indicacions fets en nostra llengua catalana. D'açò se'n diu predicar amb l'exemple.

Per ço és un símbol d'un romanticisme sà i triomfador alhora.

Vingué amb llargues barbes, amb cabells llargs, com un apòstol. I apòstol és estat, sens claudicar de la causa pura del nacionalisme, car l'única propaganda verament popular, feta fins ara en nostra ciutat, l'única actuació en sentit nacionalista aquí fins ara realitzada, és la d'En Cusi-Apotecari.

Ningú se'n adonava, potser, de l'eficiència d'aquella obra, constant com la d'una gota d'aigua damunt la pedra dura. Més l'obra s'anava fent. Aquells tomets de rondalles catalanes que petits infants i bordegajos i gent gran i tot, anaven a llegir àvidament en la botiga alegre d'En Cusi. Aquells cents de «Pa-

tufets» repartits generosament totes les setmanes, són una bona sembrada per l'exèrcit actual i futur de la terra catalana.

A En Cusi que no se'n va de la ciutat, que es queda treballant en ella amb horitzons més amples, amb un utilatge científic i mercantil alhora que frapa i contrasta amb la rutina imperant, la nostra simpatia. Per a En Cusi sembrador de la lleitor catalanista, el nostre homenatge i la nostra enyorança.

Més d'una volta, quan entri a la ciutat després de ses caminades per fora, duent l'alegria del nostre cel, del bell paisatge empordanès, del nostre aire pur, si s'hi fixa bé veurà, i podrà enorgullir-se'n, petits infants que el miraran pensant en aquell «Patufets» que tan els plavia, i nens devinguts joves que el saludaran, saludant en ell l'únic mestre que han tingut per aprendre la gloriosa parla de Catalunya en les catalanes terres de Figueres.

EUTRAPELI.

MENUDES GLOSES

EL POEMA DE LA RAMBLA

A la bella faisó de pòrtic

UNA vibració suau commou el fullam dels arbres, i, com un lleu fregadiç, se'n escampa la remor en la mitja solitud del passeig.

Agradosa sentor de terra mollà:—encara els ulls serven els tons de nàcar que l'aigua ruixadora, a l'esclat de sol, prenía al saltar. Es l' hora quieta, l' hora pesant de la tarde, i la nostra Rambla és donada a la seva lassitud.

En la volta dels arbres hi passa una xiscladiça d'ocells. I en els bancs abandonats hi cau el darrer fil de solei.

Com una donzella, és clara i ingènua la nostra Rambla. I ara és tota lassada. Prou vindran els instants bulliciosos que viu en tot jorn; prou vindrà l'enriolament, i la desacompassada remor de la multitud que amb les seves passes avesades porta talment el ritme de la ciutat. Mes ara la Rambla és reposada, i un raig de llum li és moviment.

I la sentim més nostra: en la sentor de la terra amarada; en la lassitud de l'instant; en els ocells,—i els seus xiscles; en la seva solitud. Als nostres ulls talment hi apar una amada que se'n ofereix,—la Rambla ciutadana, la Rambla amiga!

Així la cantaríem. I, com en un

petit llibre d'hores, posarem una glosa en cada adveniment. Vulgui l'esperit de la Rambla, l'esperit de la Ciutat, que l'encertada paraula sia guiatge en el mínuscol i afaiçonat devocionari a punt d'ésser obert.

GERINELD.

Vida Nacionalista

Bascònia

No ha sigut duta a cap la mala acció per algú cobejada de desposseir de les seves actes als Diputats provincials nacionalistes darrerament triomfants a Bascònia.

En la constitució d'aquella Diputació, —en la qual hi tenen majoria,—en fou elegit President el ferm nacionalista senyor Sota.

Vigorosa és la florida del nacionalisme en les terres baskes, i és fiadora encara de més exhuberants esplendències. L'actuació dels parlamentaris catalans ha fet eficaç aquell moviment que no havia entrat encara en prou encarrilades dreceres.

València

Ja en altre lloc comentem la pròxima vinguda dels nacionalistes valencians a Catalunya. En aquest nou dietari de la vida pròpia dels pobles de l'Ibèria ens cal també recullir-la.

La València germana, la terra estimada pel nostre gran Rei En Jaume I, llença els ulls envers Catalunya. I en els moments difícils que crea la lluita ella pren lloc al nostre costat.

El valencianisme ara se'ns apareix com a un ideal més ample; i una vigoria, un nou matí és reintegrat dins l'espiritualitat de la Catalunya Gran.

Menorca

Mentre s'estan realitzant, d'algún temps ençà, gestions continuades per a donar a les forces regionalistes menorquines la coesió que cal per a una tasca profitosa, una felicíssima coincidència s'és produïda.

Deslligada d'aquest moviment polític el senyor Maspons i Anglasesell donà a l'Ateneu de Mahó una conferència sobre el dret foral menorquí i la importància de la seva conservació.

L'Ateneu, allunyat de tota lluita política i atenent sols als afers de la cultura, ha volgut, en una bella iniciativa, que fos a casa seva on es parlés de tan important qüestió que ha adquirit, d'uns mesos ençà, relleu extraordinari, amb motiu dels dictàmens emesos per la Comissió Codificadora de Dret balear.

Aquesta coincidència d'interessants desvetllaments, el del regionalisme polític i la concència jurídica, ens demostra que a Menorca no ha mort mai la seva tan característica personalitat.

Els regionalistes menorquins es proposen ara portar a terme una obra d'adaptació, de comprensió de la pròpia virtualitat i del propi valer, realitzada amb els mitjans naturals de la llengua pròpia i de vida independent fins al límit possible, i és segur que si tenen el do de la perseverància, reixiran en el seu propòsit.

Per això és felicíssima la coincidència de què en aquest moment inicial, sigui la qüestió jurídica la que a Menorca ara preocupi, perquè el dret és el moll de la substància popular, i la seva conservació una penyora valiosa de què el poble menorquí sent la seva personalitat.

Sentint-la, sols cal la perseverància i l'esforç per a que doni els fruits, que en aquestes hores, que són l'alba d'una nova vida del món, impideixin que quedi reduïda Menorca a una colònia més o menys pintoresca.

Andalusia

No pot sentir Andalusia un ideal nacionalista; no pot assenyalar una actuació

basada en el regoneixement de la seva personalitat nacional, ja que,—com tantes altres regions,—no és sino un matí del grup ètnic del qual forma part. Però no per això ens és a desgrat que posem el seu nom com a epígraf de la secció «Vida Nacionalista».

Massa Andalusia ha sofert el jou ominós del seu caciquisme; massa s'ha parlat de la terra dels torejadors i les dançadores, i la tràgica Espanya massa s'afaiçonava de l'esllanguiment d'Andalusia. Ara ve el despertar; i aquella terra es presenta en l'unió de pobles fiant en la vida pròpia un benestar cobejat.

Aquells regionalistes han constituït un Centre, han fundat un periòdic i preparen una Assamblea. Així se va creant el regionalisme andalús.

La nova Andalusia comença d'esclatar; nosaltres, amb la fiança de que no tota ella s'aicomoda als malestrucs destins d'una pàtria adolorida, la salutem com a una nova constel·lació en la gran Ibèria.

LA CIUTAT

Ciutat, ciutat que sota un cel ben clar extens els teus carrers tot lluminosos donats al nostre plàcid caminar i al follejar dels vents tumultuosos;

núbil ciutat que duus ton pensament al vol de l'au que creua tes amplades quan la posta s'hi allarga lentament i són grogues de sol les teülades!

Les muntanyes recapten les clarors que et deixen del seu pas un bes al rostre; i, com una ala bategant, llavors tu ets tremolosa en la mirada nostra.

Si als arbres s'encomana el moviment ens semblen desfermada cabellera: fa multitud la lluita sab del vent i en la lluita cada arbre li és bandera.

Com una nau, ciutat, t'escau donar el pas als vents amb tot oblit de glòria, que, com la nau, és lleu el teu passar damunt els fulls que viuen en l'història.

Dels jorns iguals en la sublim llangor i en l'aturat repòs te sents oferta. Esbarriada vius dins la claror, i ets ben extesa, com una ala oberta.

JAUME MAURICI

NOTES POLÍTQUES

IBERISME

D'entre els temes que distrauen l'atenció dels afers de la política de partit als caps-pares centralistes, el que encapsala aquestes ratlles s'és posat de moda; fins la més alta representació de l'Estat ha fet de poc manifestacions referents al mateix.

Es fàcil de constatar el canvi radical operat al tractar aquest problema per aquella gent. A la burla sagnanta i als propòsits anexionistes, han succeït de cop i volta elogis ditiràmics i el respecte més pregón per les institucions novelles de l'altre Estat peninsular. Mes, n'hi ha prou amb aquest aparent canvi de criteri per a convèncer als portuguesos de la sinceritat en què siguin proposades futures unions peninsulars? El fet de l'existència dintre l'Estat espanyol dels plets nacionalistes bask i català, serà, mentres no es resolguin, l'obstacle més insuperable amb que es lluitarà per a arribar a la realització de tals propòsits.

Solament quan fos constitucionalment reconeguda la diferenciació nacional dels pobles espanyols, podria parlar-se, amb probabilitats d'efectivitat, d'una confederació ibèrica. I encara allavors no la creiem perdurable sense un ideal peninsular, per altre part difícil de cercar.

FERVENT.

GRANS FESTES NACIONALISTES

València i Catalunya

Visita dels nacionalistes valencians

Com saben els nostres lectors, els nacionalistes valencians han acordat tornar la visita que a la ciutat germana feren els parlamentaris de la Lliga. Els nostres confreres de València arribaran a Barcelona el dijous, 17, diada de l'Ascensió, a les vuit del matí.

La Lliga Regionalista ha organitzat una sèrie d'actes en obsequi dels nacionalistes valencians, segons el següent programa:

Dia 17.—Matí: recepció i miting al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, en el qual parlaran els senyors CAMBÓ, VENTOSA, MORERA I GALICIA, BOFILL I MATAS, i pels valencians els senyors PEREZ LUCIA, VILLALONGA i MARTINEZ FERRANDO.

Tarda, a les tres: visites a l'Exposició d'Art Francès, Sagrada Família, Parc Güell, etc.

A les set: visita a la Joventut Valencianista.

Vespre: assistència al concert de l'Orfeó Català i al Teatre Victòria (Teatre Català).

Dia 18.—Matí: visita a la Universitat Industrial i a les obres de l'Exposició d'Indústries Elèctriques.

Tarda: visites a l'Institut d'Estudis Catalans i Museus.

Vespre: recepció a la Lliga Regionalista, amb parlaments i xampany d'Honor, Dia 19.—Matí: Excursió a Montserrat i Colònia Sedó (Esparraguera).

Vespre: Visites, per colles, a les societats regionalistes adherides a la Lliga Regionalista.

Dia 20.—Matí: Assistència a la conferència que el notable crític i compositor, En E. Chavarri, donarà al Palau de la Música Catalana, sobre música valenciana.

A la una de la tarda

Gran àpet d'Honor

a l'Hotel Tibidabo

Amb parlaments, lectura de poesies, etcètera, etc.

Vespre: Comiat als expedicionaris a l'Estació de França.

NOTA: Per a l'excursió a Montserrat i Esparraguera, i per l'Àpet del Tibidabo, s'admeten inscripcions a la Lliga Regionalista de Barcelona.

Bascònia i Catalunya

Visita dels diputats provincials de Bizkaya i Guipúzkoa a Catalunya

Entrega del Llibre d'Honor de Catalunya als Parlamentaris de la Lliga

Probablement els dies de Pasqua—27 i 28—seran a Barcelona els diputats provincials nacionalistes de Bizkaya i Guipúzkoa, acompanyats de representacions del Consell general basc del nacionalisme.

S'estan organitzant actes en obsequi als nacionalistes bascs, coincidint la seva estada a Catalunya amb l'entrega del

Llibre d'Honor de Catalunya

als nostres parlamentaris; album que conté més de 150.000 firmes d'adhesió a les campanyes parlamentàries.

L'entrega tindrà lloc a l'històric

Monastir de Poblet

tomba dels Reis catalans, a qual efecte s'organitza un

Gran aplec nacionalista

pel Dilluns de Pasqua, dia 28, amb

Àpet i miting

en el recinte del Monastir, chors, etc.

NOTA: Per aquesta gran festa del nacionalisme, s'admeten també inscripcions a la Lliga Regionalista.

Hi assistiran totes les personalitats del nacionalisme català i basc.

El nombre d'inscripcions serà limitat als mitjans de què es disposa en aquell lloc per atendre els excursionistes.

NOTES D'ART

CONCERT

Avui a la nit, i en el seu estatge, l'Orfeó «Germanor Empordanesa» donarà un Concert dedicat als seus socis protectors, en el qual, a més de qualques composicions que diran els seus solistes, hi cantarà *Sota de l'olm*, —Morera; *Himne de l'Arbre fruiter*, —Morera; *Serenada*, —Otto; *L'Hereu Riera*, —Cumellas i Ribó, i *Pàtria Nova*, —Grieg.

Prometem ocupar-nos-en en el número vinent, si bé ja des d'ara avancem els nostres desitjos de que aquest Orfeó,—l'Orfeó de la Ciutat,—trobri la més entusiasta acollida en tots els aimants de les

belles coses i de les pures orientacions.

EDUARD ALEGRI

Ben jove encara, i ja ens dona obres definitives, és l'artista el nom del qual ens encapsala aquests mots.

Les dues plates de ferro repujat que en els aparadors dels Magatzems Puig i París li hem vist exposades darrerament, honoren en veritat a l'artista amic, i el consagren en la seva art.

Nosaltres el felicitem de la fàcil i sincera, i desitgem tenir l'argues ocasions de felicitar-lo, puix que en la cultura artística de la ciutat una nova esplendència hi és sorgida.

WOTHAN.

Els lectors hauran perdonat tots els errors lamentables que s'escolaren en el passat número d'ALT EMPORDÀ, compost entremig el fráfec que origina un extraordinari.

Ens cal, però, reproduir en el present l'exquisida poesia d'En Carner que sortí gairebé desfigurada, pregant a col·laboradors i llegidors se serveixin excusar els errors, si bé la major part dels quals ja els haurà sobre entès el bon criteri dels qui ens llegeixen.

L'istiu al jardinet

Si el sol de l'istiu ens veda,
terrífic, de caminà,
l'acàcia de bola fa
remor d'enagos de seda.

Altra cosa no demanis
que el jardinet, el rassés
on suspiren els rosès
i fan xiscles els geranis.

Menja't un préssec mollàs,
clou els ulls, i sent la nota
llunyana de la granota
en algún fresquíssim jaç.

I pensi el quiet magí
en cosa oculta i divina:
en el càntir de la mina
o l'infant que dus al sí.

JOSEP CARNER.

Intensificació nacionalista

La «Joventut Nacionalista de l'Escut Emporità» tot just constituïda a La Bisbal ha publicat una proclama, d'entremig de la qual ens plau reproduir-ne els següents paragrafs:

«La teoria del Nacionalisme que estableix el principi de llibertat individual, del qual en deriva l'autonomia del Municipi, de la Comarca i de la Regió, fins al restabliment de les viventes i glorioses Nacionalitats, és l'única fórmula de govern verament lliberal i democràtica, car és l'única que implica el règim del poble pel poble.

Els demés partits polítics quan ja no ho esperen tot d'un home, quan ja no defensen esclavitzadores idees centralistes, són organitzacions que sacrifiquen els principis essencials a qüestions secundaries, o bé entenen erradament que l'actuació del catalanisme ha d'ésser tant sols negativa o sia fruit del despit.

La «Lliga Regionalista», respectuosa amb els sentiments religiosos i amb totes les tendències en quant a la forma de govern, treballa amb fermesa per a fer obra descentralitzadora, obra de reconstituïció nacionalista, baixa la base de la germanor dels catalans.

I la seva acció és viva i poixanta. Nostres representants al Parlament de l'Estat lluitin i s'imposen fent-se portaveus de les exigències de Catalunya en els moments difícils actuals, i l'actuació dels nostres representants és tant incansable i positiva que mentre surten de nostres encontrades missatges encoratjadors, és també de tota Espanya que els admiren, que els solliciten i els escolten i els aplaudeixen, no tant sols quan els hi exposen la solució a les seves necessitats econòmiques, si no que també quan els hi fan bategar el cor despertant-los-hi els sentiments patriòtics amb l'exposició clara i briosa de les salvadores espiracions nacionalistes.

A aquesta obra expansiva hi correspon un redoblament de l'esforç intern de Catalunya per a arribar a la jornada de les nostres reivindicacions amb coneixement exacte de nostres drets i de nostres deures i amb consciència perfecta de les necessitats a atendre dintre cada comarca, dintre cada municipi».

Per tal de celebrar-ne dignament la seva constituïció serà celebrat demà diu-

menge en el Saló-Teatre de «L'Escut Emporità» de La Bisbal un Meeting al qual hi pendran part prestigioses personalitats d'aquestes comarques i de Barcelona.

Molt grat ens és a nosaltres poguer felicitar al gran estol de joves que constitueixen aqueixa «Joventut Nacionalista», esperant que els comuns ideals que sustentem entrellaçaran més i més les corrents de germanor que ens inspira la terra empordanesa, comú també i estimada.

FESTA MAJOR

CROQUIS

Amb la primavera adquireixen les festes majors el caient especial que en va cerquem en les hivernenques. Com les flors, necessiten la tebior de l'aire i l'esclat de la llum per a florir i ésser ufanes.

En el viure monóton dels poblets, vénen a trencar el ritme metòdic del treball de cada dia.

Jorns abans, les feineres mestresses van atrefegades fent la neteja general. El mestre de cases emblanquina, deixant les habitacions amb la flaire carecterística de la calç.

Vigília: La cobla arriba i senyala la vinguda amb la passada. Els vailets xiscle i salten d'alegria, i contents es diuen: Demà és la festa!

L'Ofici solemne, amb gran nombre de clergues i acompanyament de música, és la nota del matí. Unes sardanes per *aperitiu*. Dinar amb infinitat de plats i els imprescindibles *relleno* i *rostit*. A mig dinar unes gentils joves venen a demanar-vos una almoïna per la Verge: són les pavordesses.

Després, al cafè amb el concert. Necessariament es repeteix la peça obligada.

Sardanes a la plaça. Remor de converses que apaga les primeres notes del flociol. Qualque barretina destaca d'entre l'uniformitat de gorres i berrets. Amb racança un hom la contempla. Se'n veuen ja tan poques! Els cercles es desfan renuant-se les converses. En un rotlló es discuteix animadament; escoltem-los: parlen de la guerra, encara!

Després de sopar, el ball de societat remata la festa. Les clarors de l'aua amb als cants dels rosinyols despedeixen el jovent foraster que, cansat, va desfilant vers ses cases...

Les festes majors sofreixen els canvis del dies que som. Es irremeiable. Consollem-nos-en.

Les Benaventurances

de César Franck

per l'Orfeó CATALUNYA, de Cassà de la Selva

«Les Benaventurances» d'En Cesar Franck, és, indiscutiblement, una de les millors obres del gran músic. La divinal regor de consolació que flueix de les doctrines evangèliques, se vessa en la obra d'En Franck a devassalls per cada una de llurs estrofes, com d'un fontanal ubèrrim de vida eterna, i la diversitat d'estils que integren l'obra formen del conjunt un riquíssim mosaic musical on s'hi dibuixen amb una meravellosa finura les diferents línies melòdiques, ara greus i enèrgiques, ara subtils i lleugerament dissenyades, com un núvol blau que s'esfuma dins la blavor immaculada dels cels. Diria's que s'hi senten dintre el magnífic poema d'En Franck, com un tènue llavieig de resos que fineixen, una remor de cruïments de seda, el fregadiç i plegament suau de blanques ales, un cascadeig de fonts que regalimen d'amor dins l'obaga solitud, allí on l'Amic s'atura a dessuar-se del llarg camí, i l'Amat hi passa en contemplació les hores. Aquest és el prodigi d'unitat i justesa assolert per l'element coral i orquestral. El Pròleg és una obra mestra de senzillesa i claretat. No podia l'artista trobar millor forma d'expressió que aquesta, tan sintètica, en que es resol l'introducció del seu poema. Un sol de tenor, com una veu de profeta cla-

mant entremig de la xurma renociera i corrompuda, anuncia als homes la vinguda de Jesucrist que els ha de redimir de sa misèria. ¡Sublim començament, digne d'aital poema! El tenor, com una trompa ressonant revifa al món i el desperta de son lletarg. Es com un clam de redempció llençat a l'atzar dels quatre vents, que rebruny evocador per tota la rodonesa de la terra; és l'aurora rutilanta del Cristianisme, que tot ho il·lumina, foragitant amb sos raigs les negres gropades de l'error i de la corrupció de les societats paganes, que s'allunyen com un ramat de dragons negres, abandonant el Capitoli i les places de la metròpoli del món, ofegada pel baf de sos vicis i sepulta dintre el pudriment de totes les abominacions. Es la pau de Deu advinguda al món, acullint sota els plecs del seu mantell a l'humanitat entera. Completa el Pròleg un chor angèlic que apareix en les altures, com una resposta a l'evocador accent del tenor. La frase d'aquest chor és dolçament estingida per l'acompanyament, i ve a ésser com un símbol de l'esperança que fa glatir l'humanitat de santa espectació. S'hi barregen saviament dos motius melòdics combinats en diàleg i acaba el Pròleg amb un solemne «Smorzando» místic i velat com les hores religioses del capvespre en les quals l'esperit se recull com un auell amb el cap a sota l'ala, llavors que el silenci i la solitud són grans i verament solemnes, embolcallant de litúrgica harmonia totes les coses de la terra.

I s'entra ja de ple, dintre el musical poema dividit en vuit cants corresponents a les vuit benaventurances. «Benaventurats els pobres d'esperit». Així comença el primer cant del poema, a través del qual el músic esplaia sa inspiració en animats motius que fan contrast amb la placidesa de les ànimes humils que s'accontenten amb ió poc que el Senyor ha estat servit de donà'ls-hi, que viuen en beatífica pau, sense enveges ni rencors. «Són els feliços de la terra». Al contrari de les altres eixutes i orbes, acorades per un afany desmesurat de conquerir béns terrenals: «La riquesa cerquem amb frenessí». Aquest contrast és interpretat magistralment per un chor d'homes, amb nervuda entonació. Segueix un chor, que sense participar d'aquest ni de l'anterior, és un terme mig entre ambdós, remarcable per la seva delicada melangia, però construït sobre una mateixa base melòdica, a la que segueix al principi i se'n aparta després, per acabar dialogant frase per frase amb el primer tema, deixant així per als cobèus un espai isolat, per tal de que apareguin més units els altres motius que s'avenen més amb el ver sentit de benaventurança i fa que, apart d'ésser-hi bellament col·locat entremig, no tingui tècnicament altre valor que el d'una situació episòdica molt ben portada. El misteri de la Redempció apareix en l'acompanyament amb modulacions ja sentides en el Pròleg que condueix al Cantàbil d'elevat estil, on s'hi sent la veu de Crist cantant: «Feliç l'home prenat dels bens veraders» repetit unànimement per un chor celestial. Amb diferents variacions és glosat aquest tema fins a resoldre's i agermanar-se per convergències amb el to inicial.

Les grans proporcions d'aquesta obra musical, l'abundància de recursos artístics que entreveuen el seu total desenrotlló, i la lleu espiritual que hi ha sembrada en el fons de la mateixa, no poden deixar de produir en el cor dels qui verament l'escoltin, una sensació artística d'aquelles que difícilment s'esborren.

SALVADOR BOSCH i ROIG,

Director de l'Escola Práctico Mercantil i representant de l'important Companyia d'assegurances «La Catalana», participa el trasllat dels seus despatxos al carrer

MATADERO VELL, N.º 4.

NOTICIARI

L'estat vergonyós de la carretera de Madrid a França s'ha empitjorat, si era possible, degut a les darreres pluges. En un país menys fatalista que el nostre s'hauria produït ja indubtablement un conflicte d'ordre públic.

No seria factible organitzar una assemblea d'Ajuntaments i particulars interessats, no per a demanar, sino per exigir la reparació definitiva de la carretera?

A l'Ajuntament de Figueres es podria deure la iniciativa.

Se'ns prega fem constar que, contrariament a ço que afirmava un confrare de la ciutat, la major part dels individus que componen el «Comitè Permanent de Festes» se trobaven a l'estació per a rebre-hi als dos Orfeons de La Bisbal i de Cassà de la Selva que darrerament ens visitaren.

Josep Sans i Roquer

ADVOCAT

Gestió i tramitació de préstecs del Banc Hipotecari d'Espanya.

Cervantes, 25 FIGUERES

Hem rebut a favor d'Alt Empordà el nomenament de membre de la Comissió Cooperadora del V Concurs Nacional de Història de Catalunya que ha de celebrar-se a Girona, com també el qüestionari que servirà per als que vulguin presentar-se al dit Concurs que serà celebrat en les vinentes Fires de Sant Narcís de aquella ciutat.

Ho agraim.

També hem rebut el programa de les festes que a la propera vila de Cabanes seran celebrades els dies 14, 15 i 16 de aquest mes, el qual està redactat, com ja és bell costum, en la nostra llengua catalana. Mercés.

Demà diumenge, a les 4 de la tarde, serà celebrada la Cursa de Motos que a causa del mal temps s'hagué d'ajornar en les passades Fires.

El nombre de corredors inscrits és de 45, i el punt d'arribada i de sortida serà en la Rambla.

Pel Jurat i distingides senyorettes que ocuparan la presidència hi serà construïda una tribuna.

Una comunicació que hem rebut de la Junta Comarcal d'U. F. N. R. ens confirma la celebració en la nostra ciutat d'un miting de propaganda del nou «Partido Republicano Catalán» en el qual hi pendran part els homes representatius d'aqueix partit.

L'Alcaldia de Figueres ha sigut consultada sobre quin dia s'entenia que havia de celebrar-se la vinenta rera-fira corresponent a la de Santa Creu. A aquestes consultes s'ha respost que, anant aparellada aquesta fira al mercat i fent-se el mercat, segons se ve observant, el dimecres de vigília de festa, s'ha d'entendre que la vinenta rera-fira serà el dimecres, dia 16 del mes que som.

COL·LEGI-ACADEMIA "MONTURIOL"

Cursos d'anglès, francès, alemany i italià, a càrrec de dos il·lustrats professors, titular un d'ells i ex-profesor d' importants Col·legis i Liceus de França i Alemanya.

Lliçons de Taquigrafia per un entès professor.

Ensenyança de la Teneduria de Llibres i pràctiques de comerç.

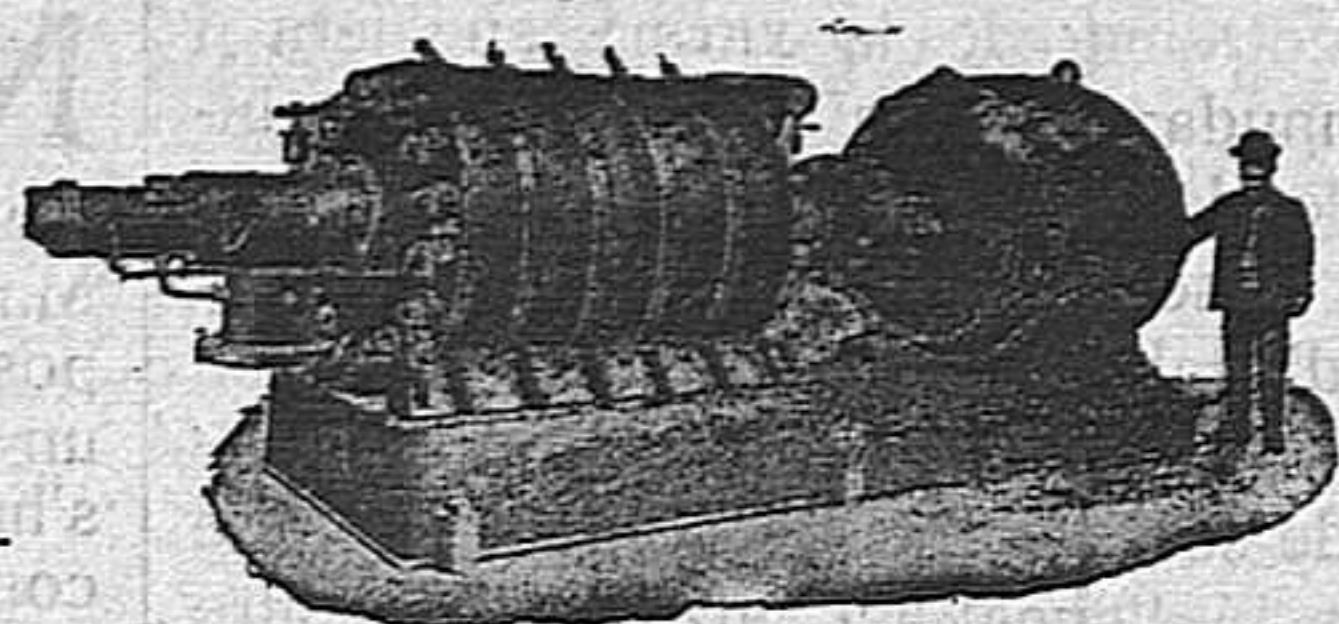
Exàmens públics d'aptitud i exposició de treballs a fi de curs.

Les ensenyances són donades per procediments actius, pels quals l'alumne pren part activa en son ensenyament.

Tip. Josep Trayter, Cervantes, 13.—Figueres.

"La Electricidad"

de Sabadell

MOTORS ELECTRICS

MOTO - BOMBES

TURBINES

MATERIAL ELECTRIC

Demaneu preus i pressupostos als
UNICS REPRESENTANTS per a la comarca

Fills de JOAN LLONCH i PONS. -- FIGUERES

CENTRE D'ESPECIFICS

NACIONALS i ESTRANGERS

DIPOSIT D'AIGÜES MINERO-

MEDICINALS - SUEROS

i VACUNES

ORTOPEDIA

PERFUMERIA

HIGIENICA

ESPECIALITATS

Farmacèutiques FERRAN

Fosfomaltina granular. Poderós
tònic reconstituent.

Neurokefaline. Especific segur i ino-
fensiu per a calmar ràpidament el mal de
cap i dolors nerviosos.

Matacucs vegetal. Infal·lible per a expulsar els
cucs intestinals de les criatures.

Lloció capilar. Higiene del cap. Hermetosa el cabell;
evita i deté sa caiguda.

Tòpic callicida. Cura radicalment els ulls de poll i dureses
dels peus.

Dipòsit General: Farmacia FERRAN - FIGUERES

PERE M. CARRÉ

Habilitat de Classes passives, de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU

Representació d'Ajuntaments, fabricants i particulars

(Unic despatx amb consulta gratis als Ajuntaments)

REPRESENTANT EN BARCELONA i MADRID

CARRER DE LA FORSA, 8. 1.er - GIRONA

TELEFON INTERURBÀ NUM. 40

Camisería COLL

PLAÇA CONSTITUCIÓ, 24

FIGUERES

Es l'antiga casa de confiança per comprar camises,
colls, punys, genres de punt i tota mena de roba blanca,
per a senyores i nens.

CAMISES A MIDA, CONFECCIÓ ACURADA

Especialitat en vestits de batejar

MAGATZEMS DE FERRO i FERRETERIA

Fills de Joan Llonch i Pons

Palau (Placeta), 13. - FIGUERES

MAQUINARIA AGRÍCOLA

CUINES ECONOMIQUES

(Per a llenya, carbó i serradures)

CAIXES PER A CABALS

BATERIA DE CUINA

i tota mena d'articles per a obres i construccions.

Són admesos anuncis per a aquesta plana en l'Administració

del Setmanari.